

PRIMENA PROPISA KOD MEĐUNARODNE KUPOPRODAJE ROBE

Zakon o ratifikaciji Konvencije Ujedinjenih Nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe

član 53

Podjednako regulisanje ugovorne obaveze

Sentenca:

- U slučaju da je prodavac inostrana firma, kupac domaće pravno lice, a obe strane u sporu su potpisnice Konvencije Ujedinjenih nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, na ugovor o prodaji se primenjuje navedena konvencija, te ako je domaći sud pri donošenju presude propustio da primeni Konvenciju i primenio Zakon o obligacionim odnosima nema posledice kod primene materijalnih prava, jer oba propisa na isti način regulišu ugovorne obaveze tj. da je osnovna kupčeva obaveza da isplati cenu i preuzme isporuku robe.

Iz obrazloženja:

"Presudom pod brojem kao u izreci održano je na snazi rešenje o izvršenju Trgovinskog suda u K, lv. 1401/04 od 10.6.2004. godine, kojim je tuženi obavezan da plati tužiocu 38.628,02 EUR sa kamatom i 67.041,60 dinara na ime troškova izvršenja, te je tuženi takođe obavezan da tužiocu plati i 132.041,00 dinara na ime daljeg parničnog troška.

U obrazloženju iste presude je navedeno da je tužilac dokazao svoje potraživanje prema tuženom kome je isporučio deo ugovorene robe - hladno valjane čelične trake za potrebe proizvodnje tuženog, a da je deo pripremio za isporuku, te da je u više navrata tuženi obećavao da će izvršiti plaćanje, a što nije učinio niti je isto dokazao, u kom smislu svoju obavezu iz ugovora nije izvršio, te je dužan da je izvrši.

U navedenom smislu prvostepeni sud je tačno utvrdio postojanje zasnovanih prava i obaveza stranaka po osnovu i visini i činjenicu da tuženi svoje obaveze nije izmirio.

Iz navedenih razloga žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovan.

Osnovan je žalbeni razlog pogrešne primene materijalnog prava, ali ne u smislu kako to tuženi navodi već iz razloga što je u konkretnom slučaju prvostepeni sud primenio odredbe Zakona o obligacionim odnosima, a bio je dužan da primeni odredbe Konvencije Ujedinjenih nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe (dalje: Konvencija), čiji su potpisnici zemlje domicila obe stranke u sporu, i koja kao takva stoga

ima primat u odnosu na domaće zakonodavstvo, a na osnovu odgovarajućih odredbi Ustavne povelje.

Međutim, činjenica da je u konkretnom slučaju primenjen pogrešan materijalnopравни propis, ne utiče na valjanost pobijane odluke i nije dovoljan razlog koji bi doveo do ukidanja iste.

Naime, prema članu 53. Konvencije, osnovna kupčeva obaveza je da isplati cenu i da preuzme isporuku robe onako kako je predviđeno ugovorom i Konvencijom.

Prema tome, Konvencija ne predviđa ništa drugo nego što u takvim slučajevima propisuje domaće zakonodavstvo u kom smislu primena Konvencije ne menja suštinu donete odluke.

Ostali žalbeni navodi nemaju uticaja na donošenje drugačije drugostepene odluke."

(Presuda Višeg trgovinskog suda, XVIII Pž. 9326/2005 od 7.2.2006. godine)